

/Bloedverwanten

Jules en Ari Deelder

Als we bijna zijn uitgepraat, geeft immaakster Ari Deelder (27) een tip: 'Ik zou gelijk in de eerste zin zeggen dat het geen lopend verhaal is.'

Goed idee. Want wie aanschuift in het naar Ari vernoemde café om met de oer-Rotterdamse dichter en jazzbezetene Jules Deelder (68) en zijn dochter te praten, komt terecht in een meanderend gesprek waarin de associatie regeert. Een gesprek als een stevige jamsessie. Elke vraag kan een vertrekpunt zijn voor een reis langs de zin van het leven, de kunst en de liefde. Onderweg passeren we ufo's, de beste vertaling van 'Krijg de achterwaartse touwcholeran drugs'. Ari over dat laatste thema: 'Omdat mijn ouders er relaxed over waren, heb ik er nooit het nut van ingezien. Ik ben er als kind ook niet mee geconfronteerd.' Jules: 'Als mensen me ernaar vragen, zal ik niets ontkennen. Maar ik wil er niet op een wervende manier over praten.'

Ze delen graag plaagstootjes uit aan elkaar. Zeggen waar het op staat. En lachen. Jules wat nasaal binnensmonds terwijl zijn wenkbrauwen zich boven zijn vlinderbril met donkere glazen optrekken. Ari hard en vol overgave.

Ari begint met vertellen. Over haar 'Im *Toegetakeld door de liefde*, naar een boek van Aat Ceelen. Door de arthouse-sfeer (er komen onder meer zwevende onderbroeken voorbij) zal de 'Im wel geen kassucces worden, zo moest Ari in gesprek met distributeurs concluderen. Terwijl Ari praat, houdt Jules de krant tegen zijn neus gedrukt. Voordat hij zich in het gesprek mengt, wil hij eerst het laatste nieuws over Sparta lezen.

Ari had voor het eerst door dat er 'ets' met haar vader was toen ze als kind met hem naar de kermis ging en de man van de draaimolen zei: 'Ah, meneer Deelder, u mag gratis.' Ari, schertsend: 'Voor de rest zijn er alleen maar nadelen aan Jules als vader.'

Tegen Jules: 'Hoe is het nou voor jou om mijn vader te zijn?' Jules: 'Ik ben de vader van Ari Deelder. Mijn vader heette ook Arie. Je bent de laatste in de lijn.'

Ari: 'Welja, maak de druk nog maar wat groter. Ik zit toch al zo relaxed in mijn vel.'

Jules: 'Of ik anders werd toen ik eenmaal vader was? Ja, Jezus. Ik was veertig toen ze werd geboren... Mijn leven werd anders, maar niet mijn manier van leven, laten we het daarop houden.' De bevalling zit vers in zijn geheugen. Jules: 'Ik ben het nog aan het verwerken.'

Ari: 'Mijn moeder heeft het niet makkelijk gehad met de bevalling.' Jules: 'Nee, met mij wel dan?'

Ari lacht: 'Nee, met jou ook niet. Het verhaal is nog steeds dat ze

Jules Deelder (Rotterdam, 1944) was elf toen hij zijn eerste gedicht schreef, 'Hooft, men werpt een atombom'. Hij publiceerde diverse dichtbundels en korte verhalen en staat graag op het podium om ze voor te dragen. In 1988 kreeg hij de Anna Blaman Prijs voor oeuvre, dat sindsdien nog fors is uitgebreid. In de jaren negentig trad hij veelvuldig op met Herman Brood en Bart Chabot. Deelder drumt zelf, en draait op talloze plaatsen jazzmuziek uit zijn enorme platencollectie. Hij was te zien in diverse documentaires, waaronder recentelijk *Pablo & Poëzie en De Deeldelers*. Met die laatste 'Im gaat hij op dit moment het land door.

Ari Deelder (Rotterdam, 1985) is dj, kunstenaar en 'Immaker. Sinds haar twintigste is ze daarnaast manager van Jules. In 2007 werd haar eerste korte 'Im, *Niets tegen Kees zeggen*, naar een verhaal van haar vader, vertoond op het Filmfestival Rotterdam. Daar zal dit jaar haar speel 'Imdebuut *Toegetakeld door de liefde* in première gaan. Deze 'Im kwam tot stand dankzij een prijs die ze won bij het Rotterdams Filmfonds, aangevuld met crowdfunding en een 'kse dosis goodwill.

Ari en Jules Deelder voor diens platenkast geportretteerd door A.M.C. Fok. Zij is kunstenaar, fotograaf, moeder van Ari en vrouw van Jules.

**Ari: ❌ij bent
computerfoob.❌**
**Jules: ❌alig zijn de
digibeten. Zij erven
straks de echte wereld.❌**

tegen jou zei: ❌Het deed wel pijn, hoor❌En dat jij toen zei: ❌Nou ik ben pas bij de tandarts geweest...!❌

Jules: ❌Maar ik had echt een kiespijn, jongen, zo erg dat je je kop eraf zou hakken❌

Op dit moment treedt Jules op in bioscopen en clubs met De Deeldelers. Bij dat programma wordt eerst een documentaire vertoond waarin hij met muzikant Bas van Lier en allerlei gasten aan het jammen is, en daarna doen ze dat live. Waar zijn dochter graag lms maakt waarin ze het verhaal naar haar hand kan zetten, houdt Jules er enorm van dingen op het moment te laten gebeuren.

Ari: ❌Jij wil nooit twee keer hetzelfde doen❌

Jules: ❌Dat is het tempo van het leven. Alles moet helemaal niet alsmar sneller, zoals iedereen blijft zeggen. Het leven is niet virtueel, maar speelt zich hier en nu af❌

Jules is er trots op dat hij geen mobiel en geen computer heeft. Maar ook Jules Deelder moet een agenda hebben waarin optredens en afspraken komen te staan.

Ari: ❌Dat hou ik bij. Jules kan zich veroorloven zo te leven, omdat ik de dingen regel❌

Jules: ❌Ten dele. Ik bedoel. Ik ben...❌

Ari: ❌Computerfoob❌

Jules: ❌Zalig zijn de digibeten. Zij erven straks de echte wereld. De rest de virtuele. We staan op een kruispunt. Je kunt kiezen: naar de virtuele kant, of naar de werkelijkheid aan de andere kant❌

Ari: ❌Ik denk dat we dat allang gepasseerd zijn. Mensen hebben in de jaren tachtig de beslissing genomen alles met de computer te gaan doen. Dat kun je niet meer stoppen. Jij hebt er alleen voor gekozen de andere kant uit te lopen❌

Jules: ❌Welke kant ook. Je loopt altijd vooruit, weet je wel❌

Jules is eigenzinnig, maar volgens Ari toch wat minder solistisch dan hij op het eerste gezicht lijkt. ❌Wat ik ontzettend leuk vond als kind, was om te zien hoe hij een gedicht voorlas aan mijn moeder. En dat als zij een schilderij af had, ze dat aan hem liet zien. Samen kwamen ze dan verder bij het bedenken van dingen. Dat is zo gaaf! Dat zoek ik nu ook in een relatie: elkaar inspireren. Al blijkt het soort mannen dat mooie dingen maakt tot nu toe ook verschrikkelijk te zijn. Ach, je kunt met een groep vrienden net zo goed tot iets komen. Dat is te gek: je bedenkt samen iets, en niemand weet meer waar het begon. Tien minuten later kan het weer weg zijn. Dat bedenkmoment is fantastisch! Beter dan een orgasme❌

Jules: ❌Zo, een orgasme van tien minuten? Wat een uitstorting❌

Ari: ❌Nee, ik bedoel... Ach. Ik moet het niet met jou over orgasmes hebben❌

Jules: ❌Zo komt alles in dit gesprek voorbijvliegen. Probeer daar maar eens worst van te maken❌

door Ivo van Woerden beeld A.M.C. Fok